

انواع سوق دهنده های تربیتی

1- تحسین:

یعنی پسندیده شمردن رفتار و عملکرد فرد و واداشتن او به انجام اعمالی که با موازین اخلاقی و اجتماعی همخوانی دارد. متربی در برابر اعمالی که انجام می دهد نیاز دارد از مربیان و والدین خود بازخورد دریافت نماید. نیاز دارد بداند، آیا رفتارش درست بوده است یا نه. ستودن رفتارهای درست و شایسته، شاگرد را به تکرار آن عمل وامی دارد و تقبیح رفتار، مانع از ارتکاب مجدد آن می شود.

2- تقدیر :

زمانی که از شاگرد رفتاری می بینیم که انتظار و توقع انجام آن را از نظر سن و توانایی از او نداریم ، درچنین شرایطی از تلاش و کوشش او تقدیر و زحمات او را ارج نهاده و عملش را قدردانی می کنیم. البته تقدیر باید متناسب با تلاش و کار متربی باشد تا او با نگرش مثبت به آن رفتار بنگرد و آن را تکرار کند. این قدردانی در مقابل کارهای نیک فرد و کارهایی که ما خواهان تداوم آن هستیم باید صورت بگیرد. تشویق نمادی از تحسین و قدردانی از رفتار شایسته شاگرد است که او از آن احساس شوق و نشاط می کند. ” علما، ایجاد شوق و سرور در قلب انسان رادر سازندگی شخصیت او تایید کردند.

3- پاداش:

”گروهی از مربیان و دانشمندان تعلیم و تربیت معتقدند که پاداش دادن به یک فرد وظیفه شناس بخاطر انجام وظیفه ، عوارض نا مطلوبی را بثمر می رساند بنابراین پاداش باید به گونه ای باشد که در متربی حالتی ایجاد نکند که منجر به عجب و غرور او گردد.

پایگاه آموزشی خبیری ها tsalehin.blog.ir